

TÖRVÉNY – MEGIGAZULTSÁG 2.

2012. október 21.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Hálákat adunk Istennek. Nagyon boldog a mai napunk, mert az *Úr öröme* van rajtunk, és ez csodálatos. Nagyon fontos ideje van az *imádságnak*, több oka is van ennek. Sok szempontból nagyon fontos most az imádság. A Szent Szellem bennünk van arra, hogy segítsen nekünk az ország dolgaiban, a kormány szinttől kezdve. Világviszonylatban is nagyon sok mindenért kell imádkoznunk.

A sorozat, a témakör, amelyben már hetek óta időzünk, a *törvény* és a *megigazultság* párhuzamba állítása. A *kegyelemről* ejtek szót az elején, és utána át fogunk térni egy kicsit a *hit* témakörére. A legalapvetőbb pontja mindezeknek a témaköröknek, amit érintünk ma, hogy *megbocsáttatott* nekünk.

RÓMA 6,14: Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

A Páli Evangélium az, amit mi most hirdetünk, hétről-hétre felétek tárunk és azt hiszem, hogy egy *újfajta gondolkozásmódot* fog ez hozni mindannyiunk életében. Időbe telnek, ezek a tanítások, míg kibontjuk. Írja a...

RÓMA 3,28: Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.

Vajon miért van az, hogy a keresztények mégis a törvények megtartására törekednek? Egyrészt egy *teljes tudatlanságra* utal, másrészt pedig arra, hogy *ellentétben állnak* az Úr Jézus Krisztus Evangéliumával.

Róma levél 6. fejezetéből át fogunk térni a 7. fejezetre, és ez a Róma 7-es fejezetre való rátekintés meg fogja magyarázni azt, amivel ma kezdtünk, a Róma 6,14-et.

RÓMA 7,4: Azért atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

Az előző három versben a zsidó szokások szerinti házasságkötésről lehet olvasni, hogy meddig kötelezi a feleséget a férj törvénye? Addig, amíg meg nem hal, hacsak a férj fel nem mond, amíg nem ír egy váló levelet, a feleség számára.

Ennek kapcsán hozza a mi helyzetünket, hogy a törvény számára meghaltunk, vagyis *szabaddá* lettünk. Annak a kapcsán hozza ezt, hogyha a férj meghalt, akkor a feleség szabaddá lett a férj törvényétől, és így egy új társunk lehet az Úrban, a kegyelem, vagyis az Úr Jézus Krisztus, és ez az új házasság az áldásokat hozza az életünkre.

RÓMA 7,5: Mert mikor a testben voltunk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálra;

Tehát amíg a *testben* voltunk, a bűnök indulatai munkálkodtak a törvény által a mi testünk tagjainkban. A 6-os vers azonban felvilágosít minket:

RÓMA 7,6–11

6. Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve, ami fogva tartott bennünket; hogy szolgáljunk a Szellemnek újságában és nem a betű óságában.

A 7-es vers fogja elmagyarázni nekünk, hogy nem volt lehetséges Isten számára, hogy először elhozza Jézust. Először a törvénynek kellett eljönnie, mert a törvény nélkül nem tudhattuk volna meg soha, hogy mi is az a bűn.

Ábrahám majdnem ötszáz évvel azelőtt, ahogy a törvény adatott volna, a *törvény nélkül* élt Isten előtt. Mi pedig ebben az új korszakban, a *kegyelem* korszakában Isten élete által élünk, és az *Ő új törvényei* kerültek a *szívünkbe* általa. Mondja itt a...

7. Mit mondunk tehát? A törvény bűné? Távol legyen! Sőt, inkább a bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondaná: Ne kívánd.

Most, hogy már nincs a törvény alatt, most nincs ez a fajta kívánság bennem. Ahol nincs törvény, ott nincs véték, nincs bűn sem. Mivel zsidó volt és a törvény alá tartozott, a törvény kijelentette, hogy ne kívánd.

8. De a parancsolat által a bűn alkalmat vett, és nemzett bennem minden kívánságot; ugyanis törvény nélkül holt a bűn.

Azok a parancsolatok nem hoztak mást neki, minthogy mindenféle *kívánságot szültek* benne. Amíg nem volt a törvény, addig a bűn halott volt.

9. Én pedig éltem egykor a törvény nélkül, de ama parancsolat eljövételével felelevenedett a bűn,

Minden csecsemő, mint ez a drága kis Krisztián is, akit ma az Úrnak ajánlottunk, mindannyian *élnek szellemben* Isten előtt, amikor megszületnek. Ha az értelmükben nem tudnak úgy kifejlődni, akkor soha nem érik el a számon kérhetőség korát, de ha felnővekednek, akkor elérik ezt a kort, és amikor a *tizenharmadik* életévüket elérik, akkor a *szellemükben meghalnak* Isten előtt.

Nem fizikálisan halt meg, hanem olyanná lett, mint Ádám, a szellemében *szakadt el* Istentől. Tehát a szellemükben nincs többé kommunikáció Istennel, hanem teljesen a testbe kerül az életük, testben élnek és *nagy szakadék* van köztük és Isten között. Ebből az következik, hogy a csecsemőhalálok és a gyermekhalálok következtében ezek a kicsi szellemek mind a *mennybe kerülnek*, és ott várnak ránk, amíg mi is oda nem kerülünk.

10. Én pedig meghaltam és úgy találtaték, hogy az a parancsolat, mely életre való, nékem halálomra van.

Vagyis a törvény nem segített neki, a törvény az *nem hajlítható*. Én is nagyon szigorú neveltetést kaptam és egyáltalán nem volt ebben a szigorúságban benne az, hogy lehetett volna jobbra vagy balra elhajolni. A rendőrség, a jog és az igazságszolgáltatás is, minden nagyon szigorú volt, törvény szerint való volt.

11. Mert a bűn alkalmat vévén, ama parancsolat által megcsalt engem, és megölt általa.

Olvastuk a 2Korinthus 3,7–9 verseket, hogy a Mózes törvényének a szolgálatát, a *halál szolgálatának* nevezi az Írás.

RÓMA 7,12–17

12. Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó.

13. Tehát a jó nékem halálomra lett-e? Távol legyen! Hanem a bűn, hogy kitűnjék a bűn volta, a jó által munkálja a halált, hogy a bűn még inkább bűnné legyen a parancsolat által.

Vagyis a világ számára megmutatja, hogy *szükségük* van egy *Üdvözítőre*. Miután elfogadtad az Úr Jézus Krisztust, *teljes megbocsátást* nyertél, és mindez a *kegyelem* el lett plántálva benned.

14. Mert tudjuk, hogy a törvény szellemi; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve.

Soha *nem volt képes* élő ember megtartani a teljes törvényt. Jézus jött, hogy betöltse a törvényt. A zsidók úgy voltak képesek az áldásos, gyarapodó életre, hogy Isten adott nekik egy *kimenekedést*.

Miután *megszegték* a törvényt, Isten azt mondta nekik, hogy építsenek egy oltárt, azon mutassák be az *áldozataikat*. És miután bemutatták az áldozataikat, ezt *elfogadta* Isten, és utána árasztotta ki rájuk az *áldásokat*.

Mi újjáteremtetvén, Istennek a *fiaivá* váltunk és megadatott nekünk a Szent Szellem. Azt akarja tőlünk, hogy mi a *szellemben járjunk*, és *hitben járjunk*. Mert hit által van, *odamenetelünk* ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk.

És nem vagyunk erre képesek, hogy ebben járjunk, ha rendszerint *bűntudatunk* van, és annak a *rabságában* élünk, hogy mit tettünk a múltban. Míg mindaz megbocsátatott nekünk, és Isten az *Ő kegyelmébe hívott* be minket és erről szól a Páli Evangélium. *Magbocsátattak* a bűneink a *múlt, jelen és jövő* összességében.

Meg fogom nektek mutatni, hogy mi történik akkor, ha valóban a *kegyelem alá* odarendeljük az életünket, az Apostolok cselekedeteire fogunk térni nemsokára.

15. Mert amit cselekszem, nem ismerem; mert nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem.

Volt-e valaki valaha ebben az utcában? Ez az, amikor *önerőből* próbálunk teljesíteni. Helyette hinnünk kell, hogy *elnyertük* a megbocsátást. És Isten pedig irgalmas arra, és könyörületes arra, hogy megbocsásson nekünk minden hamisságot és *Ő fog minket megváltoztatni* még több kegyelem által. *Ő fogja megnövelni* a kegyelmet felettünk.

Utaltunk nagyon sokszor a Zsidó 8,12-re. Nekünk ebben kell hinni, hogy mi cselekedjük ezt. Tehát nem a törvénynek *betű* szerint való engedelmességéből élünk Isten előtt, hogy mit szabad tennünk és mit nem, hanem a *hit* engedelmességében élünk Isten előtt.

16. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó.

17. Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.

Van, aki bűn természetére fordítja ezt. Ugyannak a hústermészetnek a természetéről beszélünk és egy elméleti gondolkodásmódról. Tehát a bűn egy *főnév*.

És mondtam nektek, hogy Londonban legyen ez a börtön, a *bűnnek* a börtöne. Emlékeztek? Mielőtt még nem voltunk újjászületve ott éltünk, de amikor újjászülettünk, akkor átköltöztünk Budapestre, egy másik börtöncellába, a *megigazultság* börtönébe.

Ez a megigazultság azt jelenti, hogy *igaz állásunk* van Isten előtt. Nem azt jelenti ez, hogy többé nem lesznek bűn cselekedeteid. Pontosan úgy, mint amikor a bűnnek a börtöncellájában éltél, akkor is cselekedhetél megigazultságra jellemző nemes cselekedeteket, de attól még nem jöttél ki abból a börtönből.

Jézus azt mondta erre: szükség néktek *újonnan születnetek*. A Szellemtől újonnan kell születnetek, a *természeteteknek* meg kell *változnia*. Hálát adunk Istennek.

RÓMA 7,18–22

18. Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.

Tehát ez nem a bűn természet, csak a *hústestünk*. Néhány modern fordítás így hozza, hogy a bűn természet. De nem a bűn természet él bennünk.

19. Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok.

Ugye érthető?

20. Ha pedig én azt cselekszem, amit nem akarok, nem én cselekszem már azt, hanem a bennem lakozó bűn.

Vagyis a *hústermészet*.

21. Megtalálom azért magamban ezt a törvényt, hogy a jót akarom cselekedni, mégis a rossz áll közel hozzám.

22. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint;

A szellemi ember, a *belső ember*, az, aki újjászületett, az *szereti Isten Igéjét*. De fogod látni mindjárt, hogy van itt egy probléma, a *mag*. Magnak nevezzük ezt. Bármilyen magot elvethetsz ugyanis a földre, a belső ember talajába.

Fogjuk olvasni a Márk Evangéliumban, hogy az *ember szelleme* az a talaj, az a *föld*, ahová a magvető az Igét veti. És az nagyon fontos, mert oda más mag is bekerülhet. Ha bevetjük oda Isten *Igéjének* a magját, az ördög azonnal ott terem, hogy azt *ellopja*.

Az a föld, ahová *bevetjük* Isten magját, az a *szellemünk*. Az ördög azonnal ott terem, és szeretné *kilopni* onnan azt a magot. Azután van a köves talaj, azok a *hitetlenségek*. *Üldöztetések* is vannak.

Vannak a *tövisek* közé bevetett magok, elfojtják az Igét. Ez sem fog semmit teremni. Az ember újjászületett szelleméről, a szívnek a talajáról beszél. Ha a világ gazdagsága *megtéveszti* az embert, akkor sem fog semmit teremni az Ige, mert *elfojtja* az Igét.

Tehát az *erő* az az *Igében* van, egész testünknek *orvosság*, egészség. A *hit* is az *Igében* van, de csak akkor orvosság ez nekünk, ha oda *behelyezzük*. Az erő az a magban van, és be kell helyezni a szellemünkbe, és ha *behelyezzük* oda, s meg is értjük – erre teljes mértékben idő szükséges –, meg kell *újítani az elménket* vele.

És a hit azt is igényli, hogy ki is *mondjunk* valamit. Ha az ördög rálép a lábujjadra, akkor ki is kell mondani valamit, még pedig a *helyes dolgokat* kell kimondani.

RÓMA 7,22: Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint;

A keresztyének rosszul élnek Isten törvényével, mert kárhozat alá helyezik vele magukat. Beprogramozzák oda a szellemükbe és beprogramozzák magukat a világ szerint is, amit a világ tanít nekik, hogy mindig is szegénységben fogunk élni, és hogy beteg vagyok.

Ezeket meg kell *változtatnunk*. Hadd mondja a szegény, hogy gazdag vagyok. Tehát ki kell mondani. Mikor kell kimondani azt, hogy erős vagyok? Akkor, amikor gyengének érzem magam. Tehát azon munkálkodunk ma, hogy ide, a végkimenetelre eljussunk.

Amikor *újjászületünk* – és ezt tudom biztosan –, a te belső embered olyan *tiszta*, hogy az soha nem fog elkövetni bűnt. Az teljesen tiszta. És amit oda behelyezel... Amit egy szülő mondja a gyermeknek, amikor figyelmezteti (és rosszul teszi, mikor azt mondja), hogyha kimész oda az utcára, jön az autó és el fog ütni. Mit tesz ilyenkor a szülő?

Egyszer egy szülő elmondta, hogy amikor látott egy elütött kutyát, egy döglött állatot, mindig mondta a kicsinek, hogy látod te is így fogsz járni, ha kiszaladsz az utcára, el fog ütni egy autó és meghalsz. Mi történt a gyermekkel? *Mi került bele* a szellemébe? *Ez a kép* és el is ütötte egy autó.

Látjátok, hogy miként történnek meg ezek a dolgok? A gyermekeinket az *Igével* kellene programozni, az élet pozitív dolgaival, hogy *jól alakulnak* majd az ő dolgai az életben. Veled már nem így történt, de te is *megváltoztathatod*, ami oda bekerült – az Igével. A betegséget is képes vagy *kiszaggatni* a testedből akkor, ha komolyan veszed.

Tehát ezt az igazi *belső* valónkat meg kell ismerni, hogy kik vagyunk, mert ez az a részünk, amely el fog minket *ítélni*, ha valamit nem jól teszünk. Nem Isten az, aki el fog ítélni minket. A Szent Szellem a világot kárhoztatja azért, hogy *nem hisz Jézusban*. Ez az egyetlen hely, ahol a Szent Szellem kárhoztatja az élő embert.

A következő sorban pedig azt olvasod, hogy *Ő a megigazultságról győz meg* téged. Vagyis *Ő felemel* téged. Felemel a Szent Szellem, amikor elnyomásban vagy, amikor depresszióban vagy. *Ő lesz az, aki felemel, kiemel*, hogy te igaz állásban vagy Isten előtt, mert te Istennek az igazsága vagy Krisztusban.

Vagy az ördög, vagy pedig a saját *szádnak szavai* vittek oda, abba a bajba, ahol most vagy. És addig Isten nem tud semmit tenni azzal a helyzettel, amíg te a saját szavaidat meg nem *változtatod* sok esetben. Az Úrnak az angyalai is figyelmeztetnek rád.

És a gyermek csak ezt hallja, és az angyalok sem értik, hogy miért ez jön ki a szülő szájából, hogy el fog ütni téged is az autó, ha odamész a járdaszegélyre. Az *angyalok* nem tudnak mást tenni, ők *engedelmesek a szavakra*, amelyek elhangoznak.

Ők szolgáló szellemek, akik értünk küldettek, hogy minket *megóvjanak*, megvédelmezzenek, és ezt meg is teszik. Ezért nagyon kell vigyázni, hogy *mi jön ki a szánkból*, csak az *Igét szabad szólnunk!*

A 91-es Zsoltárt kellett imádkoznom, egy háború kellős közepébe vitt az Úr. A bibliaiskolánkban belénk *sulykolták*, hogy a 91-es Zsoltárt minden nap el kell imádkozni, és így ez egy *erővel* jött elő az életemben.

RÓMA 7,23–25.

23. De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban.

24. Oh, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak e testéből?

25. Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmémmel az Isten törvényének, testemmel azonban a bűn törvényének szolgállok.

A fizikai halálnál kettéválik a test és a lélek-szellem. A szellem és a lélek, ha kiköltözik a testből, *hazamegy* az Úr Jézus Krisztushoz.

RÓMA 8,1: Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak...

Ezt együtt fogjuk elmondani mindannyian: Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak! A többi az hozzá lett téve a fordításkor.

A görög eredetiben ugyanis nincs ott az Igének a második fele: [...kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.] A King James is hozza, de az egyes vers eredeti szövegében nincs benne, azt csak odahozták a 4-es versből, mert a fordítónak is olyan hihetetlennek tűnt, hogy ez így igaz.

Tehát nincs többé kárhoztatás! Az *erővel* való felruházás, a *hatalomban* járás nem lehetséges akkor, ha az ember *kárhoztatja* magát. Ezt kell tehát megértenünk és ebben járnunk.

Most szeretnék rátérni az Apostolok cselekedetei 13-as fejezetére. A pünkösdiakkal kisebb háborúkon kellett keresztül mennem. Az egyik fő-fő fejezete a megigazultságnak és az Úr dolgainak, amit Ő tett értünk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,33: Mint a második Zsoltárban is meg van írva: Én Fiam vagy Te; ma nemzettelek Téged.

Azon a napon volt ez, amikor újonnan született az Ő Fia, vagyis a halálból kihozta. Ő [Jézus] volt az *elsőszülött* a halálból, a szellemi halálból. Az Istentől való elkülönülésből. Utána jöttek sorba a többiek, és *mi is ott vagyunk* az újjászületettek sorában. Lehet, hogy a sokadik, milliomodikak vagyunk, de ott vagyunk a sorban.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,36–38.

36. Mert Dávid, minekutána a saját idejében szolgált az Isten akarátának, elaludt, és helyezteték az ő atyáihoz, és rothadást látott.

37. De akit Isten feltámasztott, Ő nem látott rothadást.

Itt, amit most olvasunk, nem más, mint amint Pál a *kegyelmet prédikálja*, és az Evangéliumnak a jó hírét, örömhírét prédikálja, és meg fogjuk nézni, hogy mi történik, ennek kapcsán.

38. Azért legyen néktek tudtotokra atyámiai, férfiak, hogy Őáltala hirdettetik néktek a bűnöknek eltörlése:

Ez pontosan így van – a *bűnök eltörlése*! Amikor újonnan születesz, az addigi *múltad* teljesen *eltörlődik*. Ugyanis új teremtés leszel, és a régiék teljesen elmúlnak, ímé újjá lesz minden. És *nem kell bűnöket megvallani* ahhoz, hogy újjászülessél. Az üdvösséghez csak *újonnan kell születni*.

Ez a [bűnök megvallása] a legszörnyűbb dolog, amit hallottam a földkerekségen. Hiszen addig minden, ami velünk kapcsolatos, mindaz hibás, a természetünk is hibás. Ezért kell *újjászületnünk*, az újonnan születés hozza ezt. És az ‘ostoba’ dolog itt van, hogy onnantól kezdve *nem vagyunk a törvény alatt*.

Tehát Pál írja ezeket a leveleiben és János pedig ír egy levelet ötven évre rá. A zsidókhoz címzi a levelét és ott ír a bűnök megvallásáról, a *zsidó törvények* szerint. A kegyelem korszakában, az *új teremtetés* számára *nincs* szükség a *bűnök megvallására*, mert a belső ember soha *nem követ el bűnt*.

A bűn megcselekedése a testünk és a lelkünk forrásaiból ered. Legjobban akkor tesszük, ha teljesen *kijövünk* a törvény alól és a kárhoztatás alól. Akkor Isten képes *megáldani* minket kegyelemmel, és a hitünk lesz képes *elvenni* azokat a kegyelmi áldásokat.

Pál a törvényt a hústestnek is nevezi, és a bűnnek ereje a törvényben van. Azért kell megszabadulni tőle, mert valójában szabad vagy tőle. A fejedben kell ezt az egészet kiegyenesíteni.

Bűnöknek eltörlése teljesen *minden időre* vonatkozik, múlt, jelen jövőre, hiszen Jézus kereszthalálánál minden bűn a jövő idejű volt. Amikor ezt teljesen *megérted*, akkor fogod igazán *szeretni* az Urat. És nem olyan keresztény leszel, aki lehajtott fejjel és borús orral állandóan csak a bűneiről gondolkodik, és kárhoztatban tartja magát.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,39–43

19. És mindenekből, amikből a Mózes törvénye nem volt képes megigazítani titeket, Őáltala mindenki, aki hisz, megigazul.

Mindenből *megigazítottattál*. Mózes törvénye nem volt képes téged ezekből megigazítani, az egy másik időkorszak volt, és mi nem vagyunk a törvény alatt. *Krisztus megváltott* minket a törvény átkától, hogy az *Ábrahám áldása* lehessen a miénk a Krisztus Jézusban a pogányoké. Ábrahám áldásait nyerjük így el, aki közel ötszáz évvel a törvény előtt élet.

40. Meglássátok azért, hogy be ne teljesejétek rajtatok, amit a próféták megmondottak:

41. Lássátok meg, ti megvetők, és csodálkozzatok és semmisüljete meg; mert én oly dolgot cselekszem a ti időtökben, oly dolgot, melyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná néktek.

Mindezt a *kegyelem* által cselekedte meg.

42. Mikor pedig kimentek a zsidók zsinagógájából, kérték a pogányok, hogy a következő szombaton prédikálják nekik, ezen beszédeket.

A 43-as versben olvassuk, hogy a gyülekezet részekre szakadt.

43. Mikor pedig eloszlott a gyülekezet, sokan a zsidók közül és az istenfélő prozeliták közül követék Pált és Barnabást; akik szólván hozzájuk, biztatták őket, hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében.

Az lehozza a mennyet a földre, amikor végre *szabaddá* leszel a törvénytől. Zsidó törvények, keresztény törvények, az egészet *rúgd ki* az életedből. Tehát újra Isten *kegyelmét* akarták hallani.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,44–52

44. A következő szombaton aztán majdnem az egész város egybegyűlt az Isten Igéjének hallgatására,

Mit szólsz hozzá? Így lehet kihozni az elveszetteket. Azért *betegek* mindenfelé, mert *nem hirdetik nekik Isten kegyelmét*, és nem értik Isten kegyelmét. Akar-e valamelyik evangélistánk az egész városnak prédikálni? Így lehet, ez a módja, megmutatja az Ige, ha Isten Igéjét, Isten *kegyelmét hirdeted* nekik. Nézzük meg, hogy a többi zsinagógabeli zsidó hogyan cselekedett?

45. Mikor pedig látták a zsidók a sokaságot, beteltek irigységgel, és ellene mondanak azoknak, miket Pál mond vala, ellenkezve és káromlást szólva.

Tehát nem azért irigykedtek, meg káromolták őt, mert ő ezt, meg azt tanította, hanem látták a sokaságot. Csehszlovákiában is ez történt. A sportcsarnokoknak a vezetői megmutatták nekem, hogy milyen leveleket küldtek a keresztények nekik, ill. a rendőrségekre és a hivatalokba a sokaságról.

Miért tették ezt? Mert volt, hogy huszonötezer ember összejött egy nap. És háromezer ember egy idő után délelőtt és délután megjelent a csarnokokban. Miért teszik ezt az ördögnek ezek a gyermekei, akik kereszténynek vallják magukat? *Bérencek* ők igazából, és a *törvény alatt* teszik magukat és ott irigykednek a mai napig.

Hatalmas robbanásokat hoztunk, ők pedig köveket dobáltak ránk, mint ahogy mindig is tették. A világon mindenhol figyeltem ezt, Ausztráliában is. Ez része a szolgálatnak. Jézust is meg akarták dobálni kövekkel, és most is *Jézust hajigálják*, nem minket.

És úgy gondolják, hogy Istennek szívességet tesznek, amikor így cselekednek. Igazából az ördög *bérencei*. És nem hirdetik az Evangéliumot, hanem *elutasítják* az igaz *Evangéliumot*.

46. Akkor Pál és Barnabás nagy bátorsággal szólva mondanak: Szükséges volt, hogy először néktek hirdettessék az Isten Igéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, ímé a pogányokhoz fordulunk.

Méltatlannak tartjátok magatokat az örök életre. Van, aki azt mondja, hogy minden szó hazugság, ami itt elhangzik. De ez az *egyetlen út* arra, hogy valaki *újjászülessen*, ahogy a Biblia írja. Nincs más út.

47. Mert így parancsolta nekünk az Úr: Rendeltelek téged világossággul a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig.

48. A pogányok pedig ezeket hallván örvendeztek, és magasztalják vala az Úrnak Igéjét; és akik csak örök életre választattak hittek.

És ezt az örök életnek beszédét az Úr Igéjének hívja a 49-es vers.

49. Terjede pedig az Úrnak Igéje az egész tartományban.

Azután jönnek a gazdagok, a mindent tudók, és mit tesznek a zsidók?

50. A zsidók azonban felindíták az istenfélő és előkelő asszonyokat és a város vezetőit, és üldözést támasztanak Pál és Barnabás ellen, és kiűzők őket határukból.

51. Azok pedig lábuknak porát lerádván ellenük, elmenének Ikóniumba.

52. A tanítványok pedig betelnek vala örömmel és Szent Szellemmel.

Tehát látszik ez teljesen, hogy mi az a kép, amelyet az Ige hoz nekünk a kegyelemről. Nekünk pedig megadatott az a kegyelem, hogy a *Páli Evangéliumot* hirdethessük. Nem Mózes törvényei alatt vagyunk, nem Mózes idejében élünk, és nem a keresztény törvények alatt.

Nem a *hagyományok* őrzésére van megbízatásunk Istentől, ami *megsemmisíti* Isten Igéjének az erejét. Nem erre kaptunk elhívást. Márk Evangéliumának 16. fejezetéből az utolsó két verset tekintsük.

MÁRK 16,19–20.

19. Az Úr azért, miután szólott vala nékik, felviteték a mennybe, és ült az Istennek jobbjára.

20. Azok kimenvén, prédikáltak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálván az Igével, megerősíti azt a jelek által, amelyek követik vala. Ámen!

Ez a kegyelem, amikor az Igét hirdeted, a kegyelmet hirdeted, és Isten kegyelmét dicsőíted, és így jönnek a gyógyulások. Ez az egyetlen út. Nem jönnek ugyanis a Szent Szellem megnyilvánulásai addig, amíg nem vagy megkeresztelve a Szent Szellemben. A világ ugyanis nem fogadhatja be a Szent Szellemet, a világnak először újjá kell születnie. Hallelúja!

RÓMA 8,14: Mert, akiket Isten Szellemé vezérel, azok Istennek fiai.

Az Istennek fiai, ez a szó görögben *hüiosz*. János az ő Evangéliumában ezt a szót használta az Úrra. Az egész teremtett világ, Isten fiainak megjelenését sóvárogva várja, ez a szó is a *hüiosz*, a fiak. Ezek azok a fiak, akik *újjászülettek*, Szellemmel *beteljesedtek*, felnövekedtek az Igében, használják a *hatalmukat*, élnek a hatalmukkal, és *uralkodnak* a szavaikon.

Nem törvények alatt élnek, egyedül kizárólag a Szent Szellem vezetését követik. Erről beszél az Írás, hogy akiket Isten Szellemé vezérel, azok Istennek fiai. És ide szeretne elvinni téged is az Úr, mindannyitokat. Isten gyermekiből Isten *fiait* akar.

Az 1Jánosban olvasod a *növekedésünknek* legalább öt különböző szintjét. A csecsemőktől, a gyermekek, az ifjak és az atyák. Ezeket a szinteket végig kell járni és egyedül az *Ige* biztosítja számodra *kinövekedést* ezekből a szintekből.

1JÁNOS 5,4: Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

És *kegyelemből tartattatok meg* hit által, ez nem töletek van, Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. Tehát ezt a kegyelmet *hit által* lehet megközelíteni, és hit által lehet benne menetelni. Most egy keveset a hitre fogok áttérni, mert meg kell tanulnunk azt is, hogy mi a hit.

RÓMA 4,13: Mert nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitből való megigazulás által.

Tehát a hit nagyon fontos. Azokat, akik így tanítanak, mint én, *hittanítóknak*, hitoktatóknak szokták nevezni. Később pedig nagyon kedveltem, amikor *hatalom-tanítóknak* nevezték minket.

A *hitet meg kell tanulni*, mert hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni, mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik. Ezért Isten engem *megjutalmaz*, neki ez a természete, Ő megjutalmazza az embert.

Én a kegyelem oldalán állok, és ezért a *kegyelméből elfogadom* az Ő áldásait, nem a cselekedetek és az erőfeszítések, és az önerő, és az önerőből való előléptetés – nem így megy Istennél. És az én életem azért *tetszik* Istennek, mert *újjászülettem*, és Szellemmel *beteljesedtem*, és az Ő *akarátát cselekszem*.

És mindaz, amit *hit nélkül* cselekszünk, az Isten szemében *bűnnek* számít. Ha az ember nem tudja a hitnek a dolgait, akkor bajba kerül. Most kezdek tehát tanítani a *hitről*. A hitet megnézzük, hogy eljussunk a kegyelemhez, mert tanítja, hogy *növekednünk* kell a kegyelemben. És az *hit* által van.

RÓMA 10,4–8

4. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.

Olvassuk ezt el együtt: Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására!

5. Mert Mózes a törvényből való megigazulásról azt írja, hogy aki azokat cselekszi, él azok által.

Igenis volt egy részük, amit meg kellett cselekedniük és akkor tudta hozni Isten az Ő részét.

6. A hitből eredő megigazulásról pedig így szól: Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? Azaz, hogy Krisztust aláhozza;

Elmondja, hogy mit ne mondjunk a szívünkben, de a 8-as versben elmondja, hogy mit mondjunk. Tehát nem mondjuk, hogy menjünk fel a mennybe, és hozzuk le Krisztust, vagy mennyünk le a pokolba és onnan hozzuk fel, hanem azt mondja:

7. Avagy: Kicsoda száll le a mélységbe? Azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza.

Mit mond? A megigazulás, amely hitből van.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

A *hit beszéde* a kulcs, a hit szava. Az *Ige* közel van hozzád, a *szádban* és a *szívedben*. Meg kell *alapoznod* a szívedet. Ha szükséged van a gyógyulásra, akkor elő kell vened az Írásokat, és ki kell mondanod, és mondanod, és mondanod, mindaddig, amíg meg nem alapozod azt a szívedben. És először is az elmédet meg kell újítanod az Igével.

A *hit* és az *erő* az az *Igében* van, és ezt kell *beleépíteni* a szellemünkbe. Meg kell *alapoznunk* ott az Igével a szellemünket és belénk fog esni. Olyasmi ez, mint ahogy huszonhat évvel ezelőtt elkezdtem a megvallásaimat.

Azt mondta Charles Capps, akitől ezt tanultam, hogy kb. két és fél év múlva fogod majd látni a hitednek az első munkáit ezeken a területeken, ahol dolgozol rajta. Minden területen lehet ez. Tizenhat évig nagyon kitartó voltam ebben, minden nap megtettem a *megvallásaimat*, egy picit utána elengedtem, most újra nagyon szorgalmas vagyok ebben.

Mert ha az ember komolyabb helyzetekbe kerül, anyagiakban, vagy akár más területeken, akkor *nagyon meg kell ragadni az Igét*. Siddikinek a kazettáit, akiről hallhattatok itt nálunk is. Emlékeztek rá, hogy volt tőle tanításunk. Tehát találkoztam vele egy pásztorkonferencián, és adtam is neki egy adományt annak kapcsán, hogy használtuk a tanítását.

Mert az engedélye nélkül, de utólagos beleegyezésével megtettük, hogy egy nagyon jó tanítását közzé tegyük, és ő megáldott minket ezzel. Ő ugyanis muszlim hitű volt. Lehet, hogy láttatok a képet, hogy hogyan nézett ki az arca, bőr nélküli volt, egészen le a nyakáig. Az orvosok szerint *gyógyíthatatlan* volt, és az Úr Jézus megjelent neki és *meggyógyította*.

A muszlimok számára az a nagyon nagy kérdés, hogy hogyan lehet Jézus Istennek a Fia? Egy szombat este teljesen meggyógyult, és vasárnap reggel, amikor bekapcsolta a TV-t, pont két prédikátor erről beszélt, ezt magyarázta, és akkor elfogadta az Urat. Újjászületett annak a programnak kapcsán. Később a felesége sclerosis multiplexet kapott, teljesen lebénult és megvakult.

Mivel neki megvolt az *Ige*, 24 órában járatta [lejátszotta] a feleségének. Először a látása jött vissza, és azután két évre rá *teljesen felépült* a testében is. Több példát is tudnék nektek hozni, nem csak ezt az egyet. Ezért vagyunk mi nagyon *erőteljesen az Igén állva*.

Tudjuk, hogy az *Igén állva bármi megszerezhető*, nincs a szívemben kétség efelől. Semmiféle kétség nincs, csak bele kell mennem újra az Igébe, és bele kell *mélyednem*, mert *hit* van az Igében. Nem kell az egész Könyv egyszerre. Egy Ige is elég, amit *be kell építened*, de *kitartóan* kell benne lenni, hogy *megszerezd*, ami benne van.

Elmagyarázza itt a 8. és 10. fejezet – mert ugyanígy működik az üdvösségünk is, ha *szívvel hiszünk* és a *szánkkal* vallást teszünk róla, akkor megtartatunk. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, és a szájjal teszünk megvallást a ‘szódzó’-ra [görög szó], az üdvösségünkre. A szánkkal tesszük ezt. A *szánkkal* tesszük a megvallást a megoltalmazásra, a védelmünkre, az anyagi biztonságunkra, a teljes gyógyulásunkra, mindenre.

Egyik kedvenc igeversem következik a Lukács Evangélium 17. fejezetéből. Ugyanis az *Igében* van benne az a *hit*, amely kell neked.

LUKÁCS 17,5–6

5. És mondának az apostolok az Úrnak: Növeld a mi hitünket!

6. Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.

Itt a zsidóknak előtte Jézus azt mondta, hogy bocsássanak meg mindenkinek, akik ellenük vétkezett. És a törvénnyel ez is ellenkezett, mert ott a fogat fogért volt leírva, hogy hogyan kell megfizetni.

És erre azt mondták, hogy akkor Uram, adjál nekünk erre több hitet, mert *több hitre* van szükségünk. És erre mondta az Úr, ha annyi hitetek lenne, mint a mustármag... Ez az egyik *legkisebb* mag, és *nem lehet keresztezni* semmilyen módon. Akkor azt mondanátok annak a problémának, amivel szembesülsz...

Ha van hited, akkor azt mondod. Akkor igenis *ki kell mondani* valamit, *szólni kell ahhoz a problémához*. És az fog *engedni* neked, amihez szólsz, akár a fügefa, vagy bármi más, amihez szólsz! Vagyis először meg kell *alapoznod* a szívedet az Igével, amiben ott van az a hit. És amikor jön a probléma, akkor *szólod* az Igét, és hittel *parancsolsz*, hogy az eltávozzon.

Betegség távozz el a gyermekeimről, szegénység távozz el az életemből! Ha van hited, akkor mondd ezt, a száddal mondd ki. Ugyanígy ha vallást teszel az Úr Jézusról, és a szívedben hiszed, hogy feltámasztotta Isten a halálból...

Azért fontos ez a *feltámadásban való hit*, mert Jézus most *él*. Péter kapta meg ezt a kijelentést, és az emberek hisznek Jézusban. Szinte az egész ország *hisz* nálunk Jézusban, csak *nincsenek újjászületve*.

Mint ahogy én is ilyen hívő voltam 33 éves koromig. Mert *nem tanítottak meg* arra, hogy a *hitemet ki is kell mondani*. Gyülekezetbe jártam és gyülekezeti tag voltam. Mindannyian egyformák voltunk, szerettünk eljárni partikra, italoztunk. Voltak a gyülekezetünkben, akik újjá voltak születve, biztos vagyok benne, de az én köreimben nem voltak ilyenek.

Tehát a 33 év elfecsérelt volt az életemben. Addig is jó volt gyülekezetbe járni, mert az egész atmoszféra, hangulat, a közeg nagyon jó volt. Hogyan jön a hit hozzánk? *Hallásból* és a hallás Isten Igéje által jön hozzánk. Dicsérjük az Urat ezért.

És ezért *hallgatjuk* az Igét éjjel-nappal, és az elménket pedig meg kell *újítani* erre, hogy ne úgy gondolkodjunk, ahogy a világ, hanem mint az Ige. Át kell *változnunk* a gondolkodás-módunkban. Most már a hit kapujánál állok, sok minden lemaradt a mai jegyzeteimből, de majd folytatjuk a jövő vasárnap. Jövő vasárnap egy teljes kenyércipót kaptok.

Szükségünk van erre a hitre nagyon. Láttam egész városokat, hogy valóban kijönnek megnézni, hogy mi történik itt, és ennek itt van az ideje, hogy megnyíljon a szemük rá. És amit képesek vagyunk együtt elvégezni – hiszem és azt megvallom. Mi is hiszünk, és azért szólunk. A 2Korinthus 4,13 verstől fogjuk majd ezt olvasni, és hálákat adunk közben Istennek. Biztos, hogy ma is ki kell mondanunk valamit. Dicsőség Istennek! Ámen!

A gyógyító sor után hangzott el:

„Ráadás”: Áldunk benneteket, a Jézus Krisztus szent nevében. Legyen áldás rajtatok és a családotokon, gyarapodás az Úrtól és Isten áldásai. Munkahelyek jöjjenek hozzátok, jól fizető munkahelyek, biztos fizetések. Ezek új üdvösségajtó a világra. Ebben gyarapodjatok, az Úr örömeiben legyetek. A jövő héten visszavárunk benneteket! Az imakörben szorgalmasak legyetek.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.